

DOŠŤ BOLO VIANOC ? alebo O ČOM SÚ V SKUTOČNOSTI VIANOCE ?

Už to začína. Vianoce sú všade. V televízii, na uliciach, v rozhlase, v novinách atď... Človek sa bojí otvoriť aj krabicu od topánok... Na tejto vlne Vianoc sa vozia obchodníci, politici, ba aj zloději... Deti sa tešia a netrpezlivo počítajú, kedy sa im skončí škola a začnú prázdniny, a tie menšie sa stále vypyptujú, koľkokrát sa ešte vyspia, kým bude Štedrý večer... Len mnohých dospelých počujem vzdychať: „Už aby bolo po sviatkoch, to zase bude bláznec, napnuté nervy, stres, nervozita. A potom, že to má byť o pokoji!“

V takom horúčkovitom predvianočnom zhone často zabúdame na poslanstvo a prísľub, o ktorom Vianoce hovoria. Veľmi sme pohltení tým, čo všetko musíme stihnúť, času je málo, a tak doháňame na poslednú chvíľu. Náhlime sa, tlačíme, strkáme, zháňame, nakupujeme, pečieme, upratujeme, varíme... na nejaké zamyslenie nieto času. O čom v skutočnosti Vianoce sú?

Sú to dni, keď sa môžeme venovať tomu, na čo vo všedné dni nemáme dosť času. Sú sviatkami, že sa páčia aj tým druhým. Vo svetle ich radosti sa rozsvieti aj naša radosť.

Ale to najhlavnejšie je, že Vianoce sú poslanstvom, dobrou správou pre každého človeka: Boh sa v Ježišovi Kristovi priblížil k ľuďom. Prišiel medzi nás ako malinké, bezmocné dieťa, bohatý Boh prišiel do chudobných jaslí v chlieve. A to preto, aby sme uverili, že má s nami dobré úmysly, že nám rozumie, že mu na nás záleží a že nás má rád. A tento láskavý Boh má dobré úmysly aj s tebou, záleží mu na tebe, rozumie ti a má ťa rád. Neboj sa ho pozvať do svojho života!

Skutočná krása Vianoc je v jednoduchosti, ktorá pramení z uvedomenia si a umenia načúvať. Lebo čím viac načúvame okolitému svetu, tým viac si

uvedomujeme problémy a bolesti, hnev, napätia, vyčerpanie, ktorými trpia ľudia. A práve poslanstvo Vianoc môže priniesť nádej malým a zblúdilým, zraneným a ukrivdeným, týraným a zlomeným.

Jedným z najväčších darov, ktoré môžeme priniesť svetu – každému človeku, ktorého stretne, je preukazovať láskavosť.

Veď čo sa stalo s láskavosťou? Prečo ľudia nelutujú sily, aby iným spôsobili trápenie?

Prečo naschvál bránia druhým šťastie, hoci vedia, že sa im zlo dvakrát vráti? Prečo tak radi zraňujeme aj tých, ktorých milujeme? Prečo človek tak ťažko povie slová odpustenia?

Kam sa stratili milé slová? Prečo sa nesprávame tak, ako by sme chceli, aby sa druhí správali k nám?

Prečo nám chyby druhých tak veľmi prekážajú a vlastných si nevšímame?

Vianoce sú sviatkami zmierenia Boha s ľuďmi, preto vyžadujú prípravu nášho srdca, tam je potrebné upratať, tam je potrebné pripraviť miesto pre príchod Pána Ježiša. Ak sa máme na Vianoce zastaviť, musíme už dlho pred nimi začať brzdiť...

Darujte počas týchto Vianoc dar, ktorý má trvalú hodnotu. Dar, ktorý vás nadhlo prežije. Preukazujte všetkým ľuďom láskavosť, dobrotivosť. Len do toho, nebojte sa a skúste to! Pre vás je to len maličkosť. Som presvedčená, že ľudia okolo nás budú prekvapení a svet bude ohromený. Len do toho, budme láskaví ostošesť! Také šoky svet veľmi potrebuje.

Prajem všetkým čitateľom pozhnané a láskavosťou naplnené vianočné sviatky.

Mgr. Iveta Rubaninská, evanjelická farárka

VIANOCE ZA MREŽAMI

Autorka perokresby: Mgr. Denisa Šindlerová

sa po vojne venoval chudobným sirotám v kresťanskom duchu. Hovorí:

Boli sme vo väzení už štvrtý rok. Najsmutnejšie chvíle boli na Vianoce. Zdvonásobili stráž, aj vo veži stáli ozbrojenci. Niekoľko dní sme nemohli vyjsť ani na vzduch na vychádzku. Žiadna vetvička nám nesmela pripomenúť tento veľký sviatok. Lámal som si hlavu, ako urobiť tento sviatok pre mojich spoluväzňov nezabudnuteľným. V cele bol medzi nami šikovný sochár. Všetci sme obdivovali malé postavičky z chleba, ktoré občas vyrobil a potom ich s chuťou zjedol. Dávkou chleba sme dostávali len ráno – bola to obživa na celý deň. Päť minút po rozdaní sa nenašla už ani omrvinka. Spýtal som sa ho, či by skúsil urobiť z chleba Jezuliatko s roztvorenými rukami. „Keď mi dáš dostatok striedky, veľmi rád.“ A tak som týždeň hľadoval, jedol som iba kôrku. On zasa usilovne formoval a vytváral malú sošku Jezuliatka. Michelangelo sa tak netešil svojej soche, ako ja som toľko usmiatemu betlehemskému Jezuliatku s roztvorenými rukami. Starostlivo som ho schoval do slamnika, aby som ním mohol spoluväzňov prekvapiť na Štedrý večer. Chcel som im v hĺbke pochmúrneho žalára vytvoriť vianočnú atmosféru.

Naozaj sa to podarilo. V ten večer slabé svetlo sviečky ožarovalo Jezuliatko, ležiace na hrsti slamy. Obstali sme ho a zaspievali Tichú noc. Aj v našich srdciach bolo ticho. Spomínali sme na staré časy, ako bolo na Vianoce. Prenikali nás silné emócie. Zrazu sa chodbou rozľahol dupot krokov. Kým

Najsmutnejšie Vianoce majú zaiste tí, ktorých mreže a hrubé múry väznice izolujú od radostnej atmosféry domova. Ale možno práve na takomto mieste, v tej hraničnej situácii, môže sa človek prehrýzť k pravej podstate vianočných sviatkov. Svedčí o tom aj skúsenosť kňaza Štefana, ktorý sa ocitol za minulého režimu v baze pre svoju „protištátnu činnosť“, lebo

sa kľúč otočil v zámke, všetko bolo spratané, Jezuliatko pod košeľou a v cele tma. Vzápätí sa otvorili železné dvere a niekoho vsotili. Keď utíchli kroky strážnika, obkolesili sme nového väzňa. Bol to asi 18-ročný mladík. Jeho výzor svedčil, že ho niekoľko dní trápili. „Ako sa voláš? Odkiaľ ťa dovliekli?“ sypali sa otázky. Vylakane zo seba dostal: „Veľmi hladný... niečo zajesť! ... tri dni som nejedol.“ Pozreli sme smutne po sebe, čo by sme mohli dať tomuto chudákovi, keď sme sami bolo hladní. Každý kúsok chleba sme zjedli do omrvinky. Trápilo nás, že mu nevieme pomôcť. Zrazu sa mi nad srdcom niečo pohlo. Jezuliatko z chleba! Rýchlym pohybom som ho vybral spod košeľe a kľakol k slamníku, kde chlapec ležal: „Vezmi si ho. Je z chleba!“ Rozpačito po ňom siahol, odlomil a zrazu začal hltavo prežúvať. Jeho zdravé zuby Jezuliatko rozomleli do poslednej omrvinky. My sme sa len bez slova prizerali. V očiach som mal slzy. Veď tento chlapec nám zjedol Jezuliatko, ktoré nám prinieslo vianočnú atmosféru! Aj ostatní šli skleslo na svoje miesta a ponorili sa do vlastných myšlienok.

A zrazu sa vo mne niečo rozjasnilo: Áno! Práve toto je tajomstvo Vianoc. Veď kvôli tomu prišiel k nám Ježiš, aby sa nám stal pokrmom v bielej hostii. Prišiel „do väzenia“ našich vzťahov, aby sa nám úplne daroval z lásky. Už mi nebolo ľúto, že sme prišli o vianočnú atmosféru, lebo sme objavili hodnotu lásky a obety. V tej tmavej, chladnej cele, ktorá sa tak podobala betlehemskej maštali, som hlbšie pochopil podstatu tajomstva Vianoc.

Milí bratia a sestry, drahí Bzincania! Aké sviatky nás čakajú v tomto roku? Budú to len Vianoce konzumné alebo televízne? Alebo snáď hektické „eurovianoce“? Nezostaňme na povrchu. Neupokojujme sa s emocionálnymi Vianocami, príjemnými zvykmi, vianočnou pohodou a koledami. Nebojme sa ísť hlbšie. Možno menej darčiekov a jedál, ale viac času na rozhovor a záujem o členov rodiny. Možno menej hluku z médií, ale viac ticha v modlitbe, prechádzke prírodou či pri povzbudivej knihe. Možno menej pohodlia, ale navštíviť osamelého, trpiaceho, chorého a potešiť ho... Je na tebe, ako sa rozhodneš. Ale kým vianočná atmosféra sa dá kúpiť aj v obchode, skutočnú lásku musíš sám tvoriť a vložiť do nej seba – ako dar pre druhého. Skús to! Objavíš niečo podobné krásne a hlboké ako tí väzni. Na také Vianoce nezabudneš, lebo zostanú v tvojom srdci ako zážitok Božej lásky.

Prajem vám pozhnaný čas Kristovho narodenia. Božie požehnanie nech hojne zostúpi do vašich rodín. **Mgr. Blažej Čaputa**, rím. – kat. farár

ČAS VIANOČNÝ

Opäť prichádza vianočný čas. Tak ako po iné roky, aj teraz sa naň tešia veľkí aj malí. Čas akoby zastal. Na pár dní, ktorých čaro v nás ešte chvíľu tlie. A v tom je nádej. Nezhasiť plamienok, ale ho rozduchávať a udržiavať láskou a dobrom, ktoré nás oslovujú cez Vianoce. Vianočný čas je časom väčšej blízkosti jedného k druhému, časom naplneným pocitom väčšej spolupatričnosti. Veď kedy sme jeden k druhému bližšie, ak nie počas nádherných vianočných sviatkov? Nemáme pocit väčšieho dobra, vnútorného tepla a ochoty byť lepší? Vianoce sú sviatkom, ktorý nás naplní veľkým citom a obyčajným ľudským šťastím. Iste, nie každý prežíva tento sviatok rovnakou mierou. Ale predsa, v čase Vianoc máme k sebe bližšie,

sme pozornejší a chápavejší. Želajme si, aby to krásne ľudské teplo, porozumenie a šťastie zostalo v nás počas celého roka a nielen v túto sviatočnú chvíľu.

Vážení spoluobčania, v mene obecného zastupiteľstva, redakčnej rady i v mene svojom, Vám želim všetkým príjemné prežitie vianočných sviatkov v kruhu svojich rodín, pokoj a pohodu, lásku a mier v posledných rokoch tohto starého roka.

Do nového roku 2009 Vám prajem veľa zdravia, šťastia, pracovných úspechov a aby sa tá sviatočná nálada plná porozumenia a lásky preniesla z našich rodín aj na celú našu krásnu obec a aby sme našli ako jedna veľká rodina.

Starosta obce

ADVENT

Na adventnom venci horeli štyri sviece. Bolo ticho, počuť bolo iba šepot sviece: „Volám sa POKOJ. Chcela by som prebývať medzi ľuďmi, im však na mne nezáleží, nehladajú ma, nechcú.“ Jej svetlo slablo, až nakoniec zhaslo.

Druhá smutne vyznala: „Ja sa volám VIERA. Túžim svietiť ľuďom na cestu životom, oni mnou však pohrdajú, lebo som vraj zbytočná a nemoderná.“ Aj jej žiarivý plamienok zoslabol a zhasol.

Chvejúcim sa hlasom pridala sa tretia svieca: „Ja sa volám LÁSKA.

Túžim bývať v ľudskom srdci, ale ľudia si ma nevšímajú, nechcú ma. Vravajú, že vzťahy bez záväzkov sú lepšie, že si treba užívať.“ Jej svetlo sa zachvelo a tiež zhaslo.

Vtom vošlo do izby dieťa. Zbadalo zhasnuté sviece a rozplakalo sa: „Prečo nesvietite? Kto vás pozhasinal!“ Vtedy prehovorila štvrtá svieca: „Neboj sa! Kým som tu ja, nič nie je stratené. Som NÁDEJ. S mojou pomocou sa opäť rozhoria zhasnuté sviece!“

-ir-

K NEDOŽITÝM OSEMDESIATINÁM SPISOVATEĽA LADISLAVA VARGU

Naše prvé stretnutie sa uskutočnilo pár dní po mojom telefonáte, v ktorom som ho pozvala na besedu do knižnice. Bolo to pár týždňov pred Vianocami a práve mu v spolupráci s dcérou, známou spisovateľkou Marianou Komorovou, vyšla prvá kniha KLÚČ od raja. Na besedu prišiel s predstihom a s nadšením sa pustil do rozprávania o tom, ako sa kniha vlastne zrodila. Vtedy som sa dozvedela, že historický román, ktorý bol kritikmi prijatý veľmi pozitívne, sa vlastne začal písať oveľa skôr. Všetko sa to začalo Ptolemaiovou mapou Germanie, ktorá je súčasťou knihy a ktorú preložil a aplikoval na geografiu strednej Európy. Po určitom spochybnení teórie istého akademika sa starostlivým štúdiom dopracovali obidvaja autori k výsledku, že na mape nie sú zobrazené mestá, ale lokality permanentného rázu (sútoky riek, pohoria, jazerá a pod.) Vysvetlenie je celkom jednoduché: aby Germáni prekazili dobovačné snahy Rimanov a zmiatli ich, mapu zobrazili v rébuse. Preto sú jednotlivé lokality územia Germanie znázornené ako hviezdne zoskupenia. Treba ešte dodať, že kniha cez ľudský príbeh značne posúva a syntetizuje poznanie o rímskom a germánskom svete v období zániku antiky a zrodu stredovekej Európy.

Pri jeho fundovanom rozprávaní bolo iba ťažko pochopiť, že v astronómii bol samouk. A preto, keď hovoril o úsilí, ktoré ich kniha stála, a o prekážkach, ktoré sa im stavali do cesty, mal na mysl dlhoročné zhromažďovanie, overovanie informácií a dokazovanie záverov spoločného bádania. Považovala som ho za šťastného človeka, ktorý sa v jeseni svojho života už môže venovať iba tomu, čo má rád, čo ho teší. Bola to však iba polovičná pravda.

Beseda dopadla výborne, mladých poslucháčov zaujal nielen rozprávaním o knihe, ale pochopila som, že ich získal najmä svojimi úprimnými názormi na život, medziľudské vzťahy a ľudské šťastie. Vtedy som ešte nevedela, že jeho život nikdy nebol ustlaný na ružiaci. A že z jeho trpkého kalicha sa mu ušlo piť oveľa častejšie, ako si mnohí vieme predstaviť. Až postupne, ako sa jeho návštevy do knižnice opakovali, dopĺňala som si svoj obraz o ňom a môj vzťah k nemu nadobúdal trochu iné rozmery. Niekedy prišiel čisto pracovne, keď si potreboval overiť alebo doplniť nejaké informácie k ďalším pripravovaným knihám. Inokedy sa zastavil len tak, na kus reči. Bol veľmi ohľaduplný, vždy sa zaujímal, či ma nevyrušuje od práce. A tak sme sa rozprávali, alebo presnejšie povedané, on rozprával, ja som počúvala. Tak som sa postupne dozvedela, že k písaniu a štúdiu nových prameňov sa dostáva iba úchytom. Väčšinu svojho času venoval starostlivosti o ťažko postihnutého syna a neskôr sa staral aj o chorú manželku. Keď si spätne premietam naše rozhovory, vlastne sa nikdy nestáňoval. Tieto povinnosti prijal s veľkou pokorou. Možno sa to zdá neuveriteľné, ale i napriek tomu, že ho stáli veľa fyzických síl a premáhania, práve z nich čerpal novú energiu pre prácu na úplne odlišnom poli, akou bola literárna a publicistická činnosť. A tak si samoštúdiom a čítaním celoživotne dopĺňal vedomosti z literatúry,

astronómie a najmä histórie, aby ich mohol pretaviť do literárnej tvorby.

Pokúsme sa ju aspoň v skratke pripomenúť:

Práve v miestnych novinách Bzinský chýrnik uverejňoval v rubrike Mozaika dejín obce články z histórie Bziniec a podjavorinského kraja. Materiál zaujal i vydavateľstvo Journal of Czech and Slovak Jewish Community History v USA, ktoré ho použilo v knihe Phoenix (1997). Autorsky sa podieľal na vydaní monografie Bzince pod Javorinou (1997). Poviedky uverejňoval v časopisoch Pútnik svätovojeťšský a Domová pokladnica a odzneli i v slovenskom rozhlase v Banskej Bystrici, v Bratislave a v Košiciach. V spolupráci s dcérou M. Komorovou vznikli aj ďalšie tri historické romány. Najmladší veľkňaz (1999) bol vydaný k dvetisícemu výročiu narodenia Ježiša Krista. Na pozadí historických udalostí opisuje Ježišovo detstvo do trinástich rokov života. Vo voľnom pokračovaní románu v knihe Mesiáš (2004) autori zachytili príbehy z Ježišovo života do jeho tridsiatich rokov. Dostalo sa mi cti, odprevidiť túto knihu na cestu k čitateľom. Medzitým sa zrodil diametrálne odlišný historický román Modrá krv (2001), ktorý sprístupňuje beletristicky spracované informácie o detstve a mladosti kontroverznej A. Bátoriovej. Veľkú nádej vkladal do knihy Hviezdny generál (2005), ktorú venoval osobnosti M. R. Štefánika. Písal ju už sám a opäť chcel čitateľov zaujať novými informáciami. To už mal obavy, aby sa jej vydania dožil. Kniha vyšla v júni 2005. Pán Ladislav Varga zomrel po ťažkej chorobe mesiac po jej vydaní 29. júla 2005.

Čo by som mala ešte dodať na záver svojej spomienky. Azda ešte to, že jeho fyzický odchod znamenal stratu najmä pre jeho rodinu, ktorej chýba dodnes. My ostatní si budeme naňho spomínať ako na človeka, ktorý bol vo svojej skromnosti jednoduchý, v túžbe po poznaní veľký a v človečenstve veľmi silný, humánný a čistý.

PhDr. Eva Berková,

riaditeľka Mestskej knižnice L. V. Riznera v Novom Meste nad Váhom

Ladislav Varga s dcérou Marianou Komorovou

STRETNUTIE JUBILANTOV

ZPOZ – Človek - človeku = obec pre človeka – občana

V rodinách a v pracovných kolektívoch sme si zvykli oslavovať okrúhle výročia ako medzníky života rodičov, priateľov, manželských zväzkov atď. Sú to pekné zvyky - stretnutia, ale i hodnotenia života predovšetkým ľudí. Je to i určitý druh hodnotenia životnej dráhy, ale i prejavu úcty, spolupatričnosti človeka k človeku alebo spoločenských organizácií k jubilantovi,

Už vyše polstoročie v pozadí tohto diania sú Zbory pre občianske záležitosti (ZPOZ) – Človek človeku, ktoré sú na Slovensku založené pri mestských a obecných zastupiteľstvách vo väčšine miest a obcí. Tohto roku si pripomíname už 55.výročie ich založenia. Majú skutočne opodstatnené, ba nezastupiteľné miesto, lebo riadia všetky občianske obrady, spomienky, ale i kultúrne a spoločenské spomienky a výročia významných udalostí.

V našej obci už niekoľko desiatok rokov dobre pracujú kolektívy ZPOZ a v priebehu týchto rokov obdržali množstvo ocenení, diplomov, ďakovných listov pre kolektívy alebo jednotlivcov. V celoslovenskom meradle je ZPOZ obce Bzince pod Javorinou dobre známy.

Tradícia každoročného pozývania jubilujúcich jednotlivcov alebo manželských párov je i tento rok už za nami. Tohtoroční jubilanti, ktorí prijali pozvanie, iste hodnotia pocity zo stretnutia s vrstovníkmi, možno

i po viacerých rokoch. Oživilí si mnohé spomienky na udalosti zo svojich životov a udalosti v rodinách.

Za každým takýmto stretnutím je nutné vidieť úsilie tých, čo ho organizujú. Počnúc pozvánkami a starostlivou kontrolou, aby sa zo stovky jubilantov na nikoho nezabudlo. Ďalej príprava scenára a programu, príprava príhovorov, pozvanie zástupcov spoločenských organizácií. Zabezpečenie občerstvenia v miestnej reštaurácii, kvety i drobné dary pre jubilantov, hudobný sprievod, to všetko vyžaduje usilovnú prácu a zodpovednosť zo strany organizátorov.

Sú to krásne, milé i dojímavé stretnutia jubilantov medzi sebou, ale hlavne s predstaviteľmi obce a tiež s účinkujúcimi v programe. Škoda pre tých, čo sa stretnutia nezúčastnia z rôznych dôvodov. Naopak, je milé a potešujúce, keď prítomní ocenia snahu tých, čo im venovali milé slovo, peknú pesničku, milý úsmev a pozornosť. Veď slovo uznania - bolo to krásne – bolo to dobré - veď inde to tak nerobia – je povzbudivé pre organizátorov a účinkujúcich.

Stretnutie jubilantov 50,60,70,80,85,90,95-ročných a ešte starších je plné zážitkov a spomienok. Tí mladší ešte nechápu, ako radi prídu tí nad osemdesiat rokov a ako sú radi, že sa hýbu, i keď si často pomáhajú pri

chôdzi paličkou alebo chádzou popri zábradlí. Mladší majú ešte radosť zo života, plány do ďalších rokov, starostlivosť o svoje deti a malých vnukov. Radi si zaspievajú i zatancujú a zavtipkujú. Nuž, toto všetko prináša život.

Osobitný obdiv si zaslúžia manželské páry – strieborné, zlaté, diamantové. V tomto roku prijali pozvanie „strieborní“ manželia Bahníkovci, Harmadyovci, Gulánovci. Iste sa všetci cítia mladá, zdraví i vrtkí do tanca. Majú ešte mnoho plánov do ďalšieho spoločného života, ale i starostlivosť o svoje odrastené deti.

Zlaté už v obci v tomto kroku zostali len dva páry: manželia Kučerovci a Sadloňovci. Tie najkrajšie roky spoločného života im ukázali, aký je pekný život vo dvojici a ako dávno si povedali pre ich rodiny to šťastné slovo ÁNO.

Diamantoví manželia Chorvátovci a Malečkovci ani po 60 rokoch spoločného života neľutujú, že sa našli a spoločne kráčajú jeden vedľa druhého, starajú sa a navzájom si pomáhajú. Slzy dojatia boli u nich slzami radosti, že sú ešte jeden druhému oporou a druhom. Manželský život ich naučil, že ráno a deň je ich šťastie a radosť, večer je len únava z toho, čo im deň dal a túžba prežiť ďalší deň.

Všetkým jubilantom ďakujeme za celoživotnú usilovnú prácu, ktorú vykonali v prospech celej spoločnosti, obce i svojich rodín. Členovia ZPOZ im želajú dobré zdravie, pokoj a spokojnosť.

Ivan Mrázik, člen ZPOZ

ZO ZASADNUTIA OBECNÉHO ZASTUPITELSTVA

Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 22.10.2008 prerokovalo: a

- zobralo na vedomie informáciu hlavného kontrolóra „Kontrola finančných príjmov a výdavkov obce pri likvidácii komunálneho odpadu“ a uložilo poslancom, aby každý vo svojom obvode oslovili neplatičov, ktorých taktiež zverejníme vo vývesných skrinkách,
- zobralo na vedomie informáciu starostu o pripravovaných projektoch v rámci operačného programu a doporučilo v rozpočte budúceho roku uvažovať s finančnými prostriedkami vo výške 1,900 tis. Sk pre realizáciu projektov,
- zobralo na vedomie žiadosť NsP Nové Mesto nad Váhom o finančných príspevkov na nové vozidlo RLP, ale príspevok zatiaľ neodsúhlasilo,
- zobralo na vedomie informáciu o činnosti komisie verejného poriadku a životného prostredia,
- zobralo na vedomie informáciu o činnosti finančnej komisie a taktiež čerpanie rozpočtu obce k 30.9.2008,
- zobralo na vedomie ukončenie volebného obdobia hlavného kontrolóra Ing. Križku ku dňu 31.12.2008, voľba nového kontrolóra sa uskutoční na decembrovom zasadnutí OZ,
- schválilo ceny obecných pozemkov pre inventarizáciu, a to vo výške dane z nehnuteľností,
- zobralo na vedomie prípravu programového rozpočtu obce na roky 2009-2011,

- zobralo na vedomie vyhodnotenie stanovísk a pripomienok k zmenám a doplnkom č.1 k územnému plánu a návrh na rozhodnutie o nich,

- zobralo na vedomie informáciu o podaní projektu na rekonštrukciu školy a poverilo starostu a zástupkyňu, prípravou výberového konania na rekonštrukciu školy,

- zobralo na vedomie informáciu o stave ROEP k.ú. Hrubá Strana a schválilo komisiu ROEP v zložení: Jaroslav Bušo, Ing. Juraj Hargaš, Jozef Stacho, Miroslav Pastorek a Jozef Sadloň,

- zobralo na vedomie informáciu o výberovom konaní na obsadenie pracovného miesta prednostky úradu a na obsadenie miesta údržbára-vodiča, a schválilo komisiu v zložení: starosta obce, zástupkyňa starostu a riaditeľ ZŠ,

- zobralo na vedomie ponuku publikácie „Kopaničiarska pokladnica“, a kladné zhodnotenie „Dni obce“,

- schválilo nájomnú zmluvu pre Ing. Eleny Kučírkovej Bratislava, na časť parcele čí.2709/1 k.ú.Dolné Bzince o výmere 8 m2 na účely vstupu do domu čí.1293 v Cetune,

- schválilo nájomnú zmluvu pre AT-Považie Pekáreň Bzince na pozemok – parc.č.129/8 k.ú. Dolné Bzince na vybudovanie skladu prepraviek (do vysporiadania pozemku),

- schválilo odpredaj pozemku – parc. č. 4124/5 o výmere 22 m² pre Soňu Šipošovou, Bzince pod Javorinou 1395 ako vstup na stavebný pozemok v Cetune.

20. VÝROČIE ZALOŽENIA SÚBORU KLENOTNICA

Dňa 16. novembra 2008 sa uskutočnilo spoločenské posedenie pri príležitosti 20. výročia založenia speváckeho súboru Klenotnica.

Klenotnica v novembri 2008 – 20. výročie založenia súboru

Jubilujúcej Klenotnici zablagoželal súčasný starosta Ing. Pavol Bahník, ale aj bývalí starostovia obce. Súbor zaspieval niekoľko piesní a zaspomínal si na bohatú činnosť počas uplynulých 20 rokov, ale aj na všetky svoje bývalé členky. Poďakovanie patrilo súčasným vedúcim súboru manželom Kataríne a Róbertovi Bánovcovcom, ako aj bývalému vedúcemu pánu Miloslavovi Prokešovi. Starosta obce odovzdal Klenotnici Ďakovný list obce a zároveň aj Pamätný list

Klenotnici zaspieval mužský spevácky zbor z Boršíc

Klenotnica v decembri 1988

Trenčianskeho osvetového strediska v Trenčíne. Veľmi príjemným prekvapením bol pozdrav z družobnej obce z Moravy – z Boršíc u Blatnice. Mužský spevácky zbor z tejto obce zagrataloval Klenotnici niekoľkými piesňami.

Na záver hral Klenotnici i všetkým prítomným pán Ivan Kabijev.

Klenotnica v Bratislave v roku 1997

MINIINFORMÁTOR

V nedeľu 30.novembra 2008 sa v priestoroch OÚ konalo spomienkové stretnutie pri príležitosti nedožitých 80. narodenín nášho významného spoluobčana p. Ladislava Vargu.

V sobotu 15.novembra 2008 sa v sobášnej sieni OÚ konalo slávnostné uvítanie do života našich najmenších spoluobčanov. V tomto roku sa ich narodilo len 6, čo je najmenej asi v celej histórii Bziniec pod Javorinou! Všetkým našim novým spoluobčanom prajeme všetko len to najlepšie.

V pondelok 10.novembra 2008 v priestoroch obecného úradu bzinská organizácia SČK zorganizovala v tomto roku už tretí odber krvi. Na odber prišlo 45 darcov, z ktorých 35 darcovia aj krv mohli darovať.

V sobotu 8.11.2008 zorganizovalo občianske združenie „Podjavorinskej detí“ brigádu v MŠ. Prizvali si na pomoc rodičov detí navštevujúcich materskú školu, ale zúčastnili sa aj takí, ktorí deti v MŠ nemajú. Zišlo sa rekordných 15 dospelých a 11 detí .

V sobotu 1.novembra 2008 sa na cintoríne v Hrušovom uskutočnilo spomienkové stretnutie občanov pri príležitosti sviatku Pamiatky zosnulých.

V nedeľu 2.novembra 2008 sa stretli občania Bziniec pod Javorinou v dome smútku na spomienkovej slávnosti pri príležitosti Pamiatky zosnulých.

V utorok 28.októbra 2008 sa starosta obce spolu s členmi prípravného výboru Javorinských slávností zúčastnil kladenia vencov k pamätníkom vzniku spoločného štátu Čechov a Slovákov. Celkove položili vence k 10 pamätníkom, okrem iných aj na Javorine, Bradle, v Hodoníne.

Vo štvrtok 9. októbra 2008 sa uskutočnilo stretnutie starostu a poslancov OZ s občanmi. Na stretnutí boli občania informovaní o problematike zavedenia eura, súčasnom stave prevádzky vodovodu v Bzinciach a o možnosti jeho odovzdania do prevádzky TVK, hovorilo sa aj o odvoze KO a nakladaní s odpadmi. Občania boli informovaní aj o tom, čo sa v obci realizovalo a aké aktivity sú pripravované na najbližšie obdobie.

V sobotu 10. októbra 2008 sa uskutočnilo stretnutie starostu a poslancov OZ s občanmi Cetune a Vrzávky.

UPOZORNENIE PRE PREVÁDZKOVATEĽOV VOZIDIEL

Povinnosťou prevádzkovateľa vozidla v súlade s § 21 ods. 1 písm. b/ bod 1 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je v ustanovených lehotách v súlade s § 47 ods. 1 písm. b / vyhlášky č. 578/2006 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o niektorých ustanoveniach zákona 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bez vyzvania a na vlastné náklady podrobiť vozidlo technickej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenom všeobecne záväzným predpisom.

Technickej kontrole pravidelnej v súlade s § 50 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v lehote od jedného do štyroch rokov podlieha vozidlo, ktoré je evidované v Slovenskej republike a nie je vyradené z premávky na pozemných komunikáciách dočasne podľa § 24 ods. 2 alebo natrvalo podľa § 24 ods. 3 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Podľa §107 ods. 2 písm. c/ pokutu 5000 Sk uloží obvodný úrad dopravy prevádzkovateľovi vozidla za každé vozidlo, ktoré nepodrobil v ustanovenej lehote technickej kontrole pravidelnej podľa § 50 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

V súlade s § 107 ods. 18 zákona č. 725/2004 Z.z o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov pri opätovnom porušení povinností možno pokuty podľa odseku 1 až 15 ukladať opakovane.

Obdobné povinnosti platia i pre prevádzkovateľov motorových vozidiel, ktoré podliehajú emisným kontrolám.

Obvodný úrad dopravy na základe kompetencie danej § 101 písm. k / zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov sleduje, či prevádzkovateľ vozidla podrobuje vozidlo v ustanovených lehotách technickým kontrolám pravidelným podľa § 50 ods. 1 a emisným kontrolám pravidelným podľa § 68 ods. 1 a tieto údaje porovnáva s databázou evidovaných vozidiel.

Obvodný úrad dopravy upozorňuje týmto prevádzkovateľov vozidiel na plnenie si svojich povinností vyplývajúcich im zo zákona a príslušných vykonávacích predpisov.

Podrobnosti o vykonávaní technických kontrol je možné nájsť na stránkach www.testek.sk a emisných kontrol na stránkach www.seka.sk.

Ing. Gabriela Pribišová,
riaditeľka ObÚ CDPK v Novom Meste nad Váhom

*Príjemné prežitie vianočných sviatkov
a do nového roku veľa zdravia*

želá redakcia

*Z príležitosti uvítania nového roku
pozývame našich spoluobčanov dňa 31.decembra 2008
o 23.30 hod. do obidvoch kostolov a o 24.00 hod.
sa stretneme pri stromčeku v parku.*

50. VÝROČIE OTVORENIA ŠKOLY

V tomto roku sme si pripomenuli 50. výročie otvorenia plnoorganizovanej školy v našej obci. Na školskej slávnosti i v Bzinskom chýrniku sme vyzvali čitateľov, aby doplnili informácie a svoje spomienky, ktoré nie sú v publikácii o škole, v našich

obecných novinách. Dnes uvádzame spomienku na divadelné predstavenie a zároveň na pani Elenu Gardoňovú, ktorá bola nielen prvou učiteľkou v materskej škole, ale po vojne učila istú dobu aj na národnej škole.

DIVADELNÉ ZAČIATKY V NAŠEJ ŠKOLE

Jednou z mojich milých spomienok na prvé roky prežité v Základnej škole v Bzinciach pod Javorinou je spomienka na účinkovanie v divadelnom predstavení, prvom zahranom po vojne na pôde tunajšej školy v roku 1953.

S myšlienkou nacvičiť divadlo s deťmi prišla pani učiteľka Elenka Gardoňová, ktorá mi v druhom ročníku bola i triednou učiteľkou. Ako deti narodené počas vojny alebo tesne po nej, sme boli vychovávaní v skromnosti, poslušnosti a nadšení pre všetko nové. Príkladom nám boli i rodičia, ktorí nám často rozprávali, koľké divadlá sa hrávali v minulosti v Bzinciach.

Divadelná predloha, ktorú pani učiteľka vybrala, mala názov Syn pluku. A bola, samozrejme, poplatná svojej dobe. No pre nás, deti, nesmierne vzrušujúca. Ako si spomínam, dej hry bol veľmi jednoduchý. Chlapca – sirotu - nájdu partizáni v lese a žije v ich skupine. Plní drobné úlohy, ktorými ho partizáni poverujú. No raz ho chytia Nemci. Vypočúvajú ho a napokon ho partizáni prepadom Nemcov zachránia.

Dnes sa s nostalgiou pozerám na fotografiu zhotovenú po predstavení a spomínam, s akým oduševnením sme divadlo nacvičovali. Pre deti školy sme hrali v priestoroch triedy, dnes Pamätnej izby L. Podjavorinskej. Pre občanov obce už ako naozajstní herci vo vtedajšom kine. Hlavnú úlohu - syna pluku - zverila pani učiteľka vtedy vzrastom drobnému, žiaľ už nebohému, Milanovi Okruckému. V úlohách partizánov si zahrli moji, ale i starší spolužiaci: Miloš Mikušík, Janko Kovačovic - Legionárech, Dušan Hložka, ruského kapitána náš bývalý starosta Janko Kovačovic. Nemeckých vojakov Milan Černaj, Milan Kočár, Ivan Skovajsa, Ivko Halík a ďalší chlapci, ktorých ale v ich detskej podobe nemôžem rozpoznať. No a do jedinej dievčenskej úlohy, nemeckej vyšetrovateľky, vybrala pani učiteľka mňa.

Ťažko si viete predstaviť, s akým nadšením sme si svojpomocne zhotovovali oblečenie a rekvizity. Rubašky, košele ruských voja-

kov, šila pani Kičková, vojenské čiapky a prilby vypožičala pani učiteľka z kasární. S technickou prípravou divadla pomohla pani učiteľka Erika Vlkovičová. Zbrane si chlapci s pomocou otcov vystružili z dreva. A mne uviazali na hlavu turban, obliekli

Malí herci so svojimi učiteľkami po veľkej premiére

tmavé šaty a Nemka bola hotová. Pamätám si na našu trému, ale i radosť, keď sa otvárala opona na javisku vyzdobenom čečinou v starej kinosále. Ale i na potlesk vďačných divákov.

Pozerám sa na túto starú, zažltnutú fotografiu, ktorú mi poskytol Ing. J. Kovačovic (Legionárech) a spomínam i na tých spolužiakov, ktorí už nie sú medzi nami. Po ukončení piateho ročníka sme sa rozišli. Jedni do školy do Lubiny, iní do Nového Mesta nad Váhom a opäť sme sa zišli tu, v novopostavenej škole, ako jej prví ôsmaci. Ja si však s vďačnosťou spomínam i na pani Elenku Gardoňovú, ktorá ma priviedla k láske k poézii i spevu, čo som naplno využívala i vo svojom povolání.

Olga Pagáčová - Poláková

ŠPORT V ŠKOLE

SÚŤAŽ MLADÝCH ZÁCHRANÁROV

Dňa 8. 10. 2008 sa uskutočnili okresné preteky žiakov základných škôl v súťaži „Mladých záchranárov CO“. Žiaci súťažili v 7 disciplínach: civilná ochrana – použitie ochrannej masky, improvizované prostriedky individuálnej ochrany, evakuačná batožina, rozoznávanie varovných signálov, pohyb v prírode – orientácia na mape, meranie a odhad vzdialenosti, určovanie svetových strán v teréne, zdravotnícka príprava – ukážka správneho ošetrenia úrazu a telefonovania na Linku tiesňového volania 112, hasenie malých požiarov a posledná disciplína strelba zo vzduchovky. Táto súťaž v disciplínach civilnej obrany sa konala v krásnom prostredí rekreačného strediska Stará Turá – Dubník.

Na štarte sa zišlo 10 kvalitných družstiev žiakov základných škôl okresu Nové Mesto nad Váhom. Našu školu reprezentovali títo žiaci: družstvo „A“ - Erik Fogaš, Edo Rybár, Simona Chovancová a Nikola Slováková, družstvo „B“ - Kristína Hargašová, Simona Tinková, Matúš Zamec a Miroslav Hrehor. V celkovom hodnotení skončilo

naše „B“ družstvo na peknom 7. mieste. Nášmu „A“ družstvu sa darilo lepšie a po výbornom výkone, keď pred poslednou disciplínou boli na štvrtom mieste, sa po najlepšej strelbe prebojovali na konečné výborné 2. miesto.

Celoslovenská volejbalová súťaž

Dňa 14. a 27.11.2008 odohrali naše dievčatá prvé zápasy v celoslovenskej súťaži Minimaxvolley. Zaradení sme do trenčianskej skupiny. Zatiaľ sme odohrali 6 súťažných zápasov. Všetky sme vyhrali bez straty setu s celkovým skóre 150:83 s plným počtom bodov. Do konca súťaže, ktorá je postupová, nás čaká ešte 18 zápasov. Dúfajme že sa bude našim žiačkam dariť a pobijú sa v roku 2009 o postup na majstrovstvá Slovenska. Našu školu reprezentujú tieto dievčatá: Denisa Magálová, Daniela Štefániková, Michaela Štefanovičová, Viktória Hrončoková, Barbora Zelková, Silvia Letková, Lívia Machajdíkova, Dominika Matesková, Ivana Slimáková, Magdaléna Balážová.

Mgr. Peter Peráček, učiteľ TV

ŠPORTOVÁ RUBRIKA

Muži - II. trieda Juh . jesenná časť 2008/09

Starší žiaci - II. trieda C 2008/09

Mužstvo	Z	V	R	P	B
1. Myjava B	13	9	2	2	41:10 29
2. Vrbovce	13	9	2	2	38:16 29
3. Brezová pod Bradlom B					
	13	9	0	4	38:24 27
4. Brestovec	13	6	4	3	37:22 22
5. Hrádok	13	6	4	3	29:23 22
6. Bzince pod Javorinou					
	13	6	3	4	32:19 21
7. Turá Lúka	13	6	3	4	28:22 21
8. Hrašné	13	5	3	5	21:25 18
9. Trenčianske Bohuslavice					
	13	4	4	5	26:25 16
10. Lúka nad Váhom					
	13	5	1	7	27:27 16
11. Horná Streda					
	13	5	1	7	20:36 16
12. Považany	13	2	4	7	21:40 10
13. Lubina kopanice					
	13	1	2	10	15:50 5
14. Krajné	13	1	1	11	9:43 4

Mužstvo	Z	V	R	P	B
1. Kálnica	8	7	0	1	50:11 21
2. Považany	8	7	0	1	37:8 21
3. Bzince pod Javorinou					
	8	6	1	1	43:16 19
4. Čachtice	8	5	0	3	28:18 15
5. Turá Lúka	8	3	1	4	42:32 10
6. Nová Ves nad Váhom					
	8	3	0	5	17:39 9
7. Potvorice	8	2	2	4	18:22 8
8. Kočovce	8	1	0	7	7:57 3
9. Hrádok	8	0	0	8	11:50 0

Hráči „A mužstva“: Matej Trebatický, Martin Samek, Peter Kovačovic, Miroslav Haruštiak, Jaroslav Kovačovic, Daniel Anđel, Tomáš Chorvát, Tomáš Kovačovic, Matúš Rojko, Roman Less, Marek Hasala, Lukáš Stacho, Mário Durnek, Ján Mocko, Andrej Abrahám, Pavol Hložka, Miroslav Bušo, Bohuš Bíla, Tibor Lévy, Luboš Andrášik, Michal Pospíšil.

Tréner mužstva: Miroslav Rojko

Vedúci mužstva: Ivan Kuhajda

Strelci gólov: Hasala M. - 8, Kovačovic T. - 7, Less R. - 5, Chorvát T. - 4, Rojko M. - 3, Kovačovic J., Durnek M., Abrahám A., Mocko J., Hložka P. - po 1.

Najviac odohratých minút: Tomáš Kovačovic - 1080

Hráči žiackeho mužstva: Martin Samek, Dušan Málik, Andrej Michalec, Kamil Halgas, Dominik Mazáň, Juraj Križák, Vladimír Holič, Denis Kovačovic, Dušan Biháry, Erik Mazáň, Jakub Dedík, Patrik Mazák, David Drexler, Lukáš Seewald, Ivan Rubaninský, Marián Valo, David Podhradský, Dominik Klement.

Tréneri mužstva: Jana Žáková, Daniel Anđel

Strelci gólov: Biháry D. - 22, Dedík J. - 7, Mazáň E. - 4, Križák J. - 3, Rubaninský I. - 2, Holič V. - 2, Kovačovic D. - 1, Michalec A. - 1, Mazáň

Chlapci zatiaľ stále trénujú, ešte nemajú chuť na prestávku, ale 5.12.2008 majú posledný tréning, čakajú ich zimné prázdniny, vianočné a novoročné sviatky.

Všetkým futbalistom - „A mužstva“ i žiackemu tímu, priateľom a fanúšikom futbalu - prajem príjemné prežitie vianočných sviatkov a v novom roku 2009 im prajem pevné zdravie, šťastie a dobré futbalové výsledky.

Stretneme sa 13.1.2009 na prvom tréningu zimnej prípravy jarnej časti sezóny 2008 -2009.

OBČIANSKE ZDRUŽENIE PODJAVORINSKEJ DETI

Podjavorinskej deti je novovzniknuté občianske združenie v našej obci, registrované 16. 10. 2008 na Ministerstve vnútra SR. Stanovy združenia nájdete na internetovej stránke našej obce.

Založenie občianskeho združenia Podjavorinskej deti bolo myšlienkou niektorých rodičov - nadšencov. Naše združenie privíta všetkých, ktorí majú otvorené srdce a chcú pomôcť deťom, či už v škole, škôlke a vôbec v obci. Kto pracuje s deťmi, alebo ich má doma, vie ako je chytľavý detský nepokoj. Preto sme sa rozhodli, že v našej obci budeme rozvíjať také aktivity, ktorými by sme zahnali nudu nielen u našich detí, ale zapojili do činností aj širokú verejnosť. V našej obci máme veľa kritikov, ale možno keby práve títo ľudia priložili „ruku k dielu“, cítili by sme sa v našich Bzinciach oveľa príjemnejšie.

Veď deti sú naša budúcnosť. Budme pre ne oporou a vzorom!

Našími cieľmi sú:

- v spolupráci s pedagogickými pracovníkmi a orgánmi samo – správy zabezpečovať kvalitnú výchovu a vzdelávanie detí
- práca s deťmi a využívanie ich voľného času
- dbať o zlepšovanie prostredia v škole, školských zariadeniach a v obci
- spolupracovať s organizáciami v našej obci.

Ďalšie ciele sú uvedené v stanovách združenia.

Uvedené ciele chceme naplňovať rôznymi aktivitami a formami:

Začali sme s úpravou dvora v materskej škole, pripravujeme priestor na realizáciu oddychovej zóny s detskými preliezkami. Pomáhame pri príprave Mikuláša v obci. O každej plánovanej akcii vás budeme informovať.

Boli by sme radi, keby sa čo najviac ľudí zapojilo do takýchto akcií a venovali kúsok svojho voľného času pre dobrú vec. Radi privítame akúkoľvek pomoc a dobré nápady.

Mgr. Lubica Sameková

OZNAMY:

Hrušovské deti Vás pozývajú na **vianočné posedenie** do kultúrneho domu v Hrušovom, ktoré sa bude konať **v sobotu 20. decembra 2008 o 15.00 h.**

AEROBIK- každý pondelok od 17.00 do 18.00 h
v telocvični ZŠ Bzince p. J.

Cvičenie žien - pondelok od 18,00 do 19,00 h.

L. Sameková

BLAHOŽELÁME

50

Ján Sadloň č.d. 972
Erika Trchalová č.d.370
Lubomír Stacho č.d.89
Darina Stachová č.d.1431

60

Ivan Kovačovic č.d.1093
Anna Turanová č.d.1466
Bohuslav Gemmel č.d.477
PhDr.Darina Vergesová č.d.1237
Ivan Koník č.d.602

70

Bedřiška Macúchová č.d.5
Emília Ďurišová č.d.4
Emília Teplíčková č.d.494
Elena Kučerová č.d.494
Mgr.Peter Ondruška č.d.100

80

Eva Martáková č.d.589
Anna Fraňová č.d.1011
Helena Fazekašová č.d.43

85

Anna Solovicová č.d.344
Ján Chorvát č.d.22

90

Zuzana Antalová č.d.973

95

Ružena Podhradská č.d.344

ROZLÚČILI SME SA

Tomáš KABIJEV č.d.1017 vo veku 23 rokov
Rudolf KOVAČOVIC č.d. 1066 vo veku 92 rokov
Katarína KLČOVÁ č.d. 344 vo veku 82 rokov
Mária HUNOVÁ č.d.344 vo veku 88 rokov
Emília KEDROVÁ č.d.297 vo veku 89 rokov
Anna MIKLÁNKOVÁ č.d.344 vo veku 77 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť
nad stratou ich blízkých.

SPOMÍNAME

Kto v srdci žije, nikdy neumiera.

Dňa 1.decembra 2008 si pripomíname
9.výročie úmrtia otca, dedka, brata,
krstného otca
MARTINA ZÁMEČNÍKA z Hrubej Strany.

Dňa 20.decembra 2008 si pripomíname
19.výročie úmrtia, matky babičky, švagrinej,
krstnej mamy
ANNY ZÁMEČNÍKOVEJ rod. Geržovej
z Hrubej Strany.

Na svojich rodičov s láskou spomínajú syn Vladimír, dcéra Anna
Molnárová s rodinou a ostatná rodina.

*My ružu prinášame a kladieme ti k pomníku,
a ty sa pozri na nás z hora,
ako plačeme za tebou počíchu.*

Dňa 27.júla 2008 uplynulo 10 rokov,
čo nás navždy opustil milovaný syn a brat
PETRÍK TOMEČEK zo Starej Turej.

Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku.
Smútiaca mama, bratia a sestra.

UZAVRELI MANŽELSTVO

Ing. Andrej Potfaj – Silvia Šebíková
Ing. Miloš Okrucký – Bc. Anna Kozáková
Milan Marták – Marcela Osuská
Miroslav Černaj – Miroslava Margetiaková

Novomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

JUBILUJÚCE PÁRY

60 rokov – diamantový sobáš

Ján CHORVÁT
Anna STANOVÁ
Pavel MALEČKA
Alžbeta BARANČÍKOVÁ

Lubomír HARMADY
Eva TRCHALOVÁ

Ján CHORVÁT
Iveta KLIMOVÁ
Igor GULÁN
Jana SADLOŇOVÁ

50 rokov – zlatý sobáš

Milan KUČERA
Elena MAZÁKOVÁ
Jozef SADLOŇ
Anna ŽÁKOVÁ

Peter DROBNÝ
Jarmila MIKLÁNKOVÁ

Milan PLEŠKO
Ing. Jarmila DUNAJČÍKOVÁ

Igor OKRUCKÝ
Anna VÁCLAVKOVÁ

25 rokov – strieborný sobáš

Ing. Pavel BAHNÍK
Dana CHORVÁTOVÁ

Jubilujúcim párom
srdečne blahoželáme.

